TIMPUL SCHIMBĂRII

de Lucian Mareş

Amiralul fotelor Directoratului Unit al Apararii Planetare, pasea cu hotararea-i specifica in timp ce faimosul redactor Will Timbourne, continua sa il implore:

- ...La naiba Gordon, chiar atat de mult iti cer?

- Nu am de gand sa mi se bage pe gat replicile astea de rahat! Daca nu iti convine de ce nu mergi la altcineva?

- Sunt disperat!!! Nu mai e timp. Ai ramas unica posibilitate!

Gordon simtea cum nervii ii cedeaza. Incapatanarea lui Will poate ar fi fost scuzabila, dar nu acum cand tocmai receptiona un mesaj in interfata de comunicatie:

- Omule intelege, raspunsul e NU!

- Dar gandeste-te macar...

- Gandeste-te tu! Il intrerupse Gordon cu o brutalitate specific militara. Am acceptat sa va improvizati ditamai studioul in nava asta in care doar ofiterii au acces, am acceptat sa stau in fata milioanelor si sa raspund la toate prostiile ce o sa ma intrebi, mi-am pus obrazul in fata Directoratului pentru showul tau cretin, idiot si disperat unde apar oameni foarte cunoscuti ce spun nimicuri, din placerea de a fi auziti de o planeta de maimute tehnologizate, iar acum, dupa toate astea, tu inca nu esti multumit, si imi ceri sa inghit in sec inca o data, si sa citesc replicile astea banale? Niciodata! Si in caz ca vrei sa ma urasti pentru decizia asta, sa nu uiti ca puteam sa nu misc un deget pentru tine si pentru showul tau, cum de altfel au facut multi altii!

Will pleca capul. Umilinta ii era nespecifica, dar cu un gest resemnat incuvinta, convins fiind nu atat de argumente cat de convingerea ca nu ar putea ajunge niciodata la un consens cu un general imbatranit si fanatic. Framantat de griji porni spre studio.

O clipa paru ca ezita. Incetini mersul si intoarse spre Gordon o privire pe ale caror contururi subtile se putea citi un fel de frica ciudata. Inainte sa poata spune ceva, Gordon ii raspunse cu un zambet ce nu putea fi considerat decat sadic:

- Ei, Will, nu fi trist. Nu o sa iti para rau! Iti promit!

In studioul improvizat se faceau ultimele verificari tehnice. Timpul trecea repede. Numaratoarea inversa incepu, si in fata oamenilor, pe ecranele holografice, aparu imaginea binecunoscutului Will Timbourne, realizatorul emisiunii:

- Ne aflam la bordul navei amiral Gomora apartinand Directoratului Unit al Apararii Planetare, de unde vom vorbi in direct cu admiralul Gordon Lee. Domnule amiral, dupa cum se vede si dupa cum probabil toata lumea

stie, dumneavoastra sunteti un "conectat". De aceea, in primul rand consider ca multi telespectatorii ar fi curiosi sa afle ce parere aveti dumneavoastra despre "epidemia virtuala" cum a mai fost ea numita. Aceasta "epidemie" a crescut vertiginos in ultimul timp in lume.

Gordon isi duse mana instinctiv la aparatul de langa ureche si raspunse natural, spre deosebire de Will care cu toata experienta si profesionalismul sau nu reusea sa-si ascunda toate semnele unei nelinisti ciudate ce-l framanta inca de cand puse piciorul pe nava condusa de un tip controversat ca generalul Lee, pe care el prsonal il considera cel putin "dement":

- Da. Intai cred ca e bine sa prezint acest sistem revolutionat de comunicatie, pe care multi oameni inca il privesc cu circumspectie. E vorba de o interfata de comunicatie audiovizuala. Acest sistem a fost adoptat pentru prima oara in randurile armatei, armata reprezentand intodeauna avangarda tehnologiei. Interfata permite o perfecta comunicare audiovizuala intre cei "conectati". Se pot primi si transmite atat mesaje audio cat si micro-proiectii holografice. Interfata prezinta facilitati de comunicare sporite cu orice alt sistem conectat la reteaua globala de comunicatie a supercomputerului planetar.

- Bun, dar de ce necesitatea unui astfel de sistem in lume? In armata, inteleg... nevoia de coordonare...

Will nu suporta sa fie intrerupt. Dar la interventia brusca a amiralului, se rezuma sa-i zambeasca acestuia, schitand mai mult o grimasa din toti muschii fetei:

- Ei bine, lumea a devenit un sistem unitar. Globul functioneaza acum ca si o Unitate si asta datorita tehnologiilor informationale care se dezvolta necontenit. Sistemele unitare depind de mai multe celule, iar coordonarea intre aceste celule este vitala. Privind Terra ca un organism, vedem in om celula de baza. Celula sistemului societatii globale e omul. Comunicarea e vitala si informatia reprezinta totul.

- Asa deci, rosti Will in incercarea de a acoperi ideea amiralului printr-o simpla sintagma, in incercarea de a recastiga controlul asupra discutiei. Eu inteleg ce spuneti, dar nu inteleg de ce unii oameni au retineri fata de aceasta "conectare". Mai bine spuneti-ne domnule amiral cum vedeti dumneavoastra lumea. Cu siguranta ca telespectatorii sunt dornici sa afle cat mai multe despre dumneavoastra. Ce parere aveti despre timpurile in care traim.

- Traim niste vremuri ciudate. Multi se intreaba ce nu e-n regula cu lumea, dar raspunsul nu il cauta nimeni cu seriozitate, si accepta lucrurile asa cum sunt. Religia nu mai are astazi valoarea ei din trecut. Omul ca individ are trei nevoi fundamentale pentru a fi o celula sanatoasa a societatii: comunitate, structura si sens! Sensul lucrurilor nu trebuie inteles individual, iar inexistenta unor religii dominante cu mai multe puncte comune clare, este dovada incapacitatii lumii de a-si integra oamenii.

Will incerca sa-l intrerupe dar amiralul schita un gest cu mana, semn ca inca nu-si terminase ideea.

- Cand "sensul" dispare, totul e inutil. Nimic nu mai are sens fara sens! In sufletul omului lumea nu mai are astazi decat graiul fara duh al super-tehnologiei sale antropofage, cu care fireste, nu mai poate misionariza si evangheliza pe nimeni, iar in acest gol de spiritualitate neconsumata navalesc cu forta acei seducatori numiti "guru" inconjurati cu cetele lor de invatacei care ne vand imagini iluzorii ale realitatii. O data ce religia e pierduta, degeaba ne chinuim sa gasim salvarea in vanzatorii de iluzii.

Will, se simti putin intimidat. Initial crezuse ca "dementul" va vedea in emisiunea lui, doar oportunitatea de a se lega iarasi de guvernul planetar. Nu e chiar asa de groaznic cum banuisem, isi spuse Will in sinea lui rasufland usurat. Totul merge OK, gandi el privindu-l pe amiralul, care statea relaxat, si senin. In fond Gordon asta pare un tip destept...

- Dar asta se intampla de multa vreme..., vorbi Will simtind ca innoata din nou in ape cunoscute, in acele jocuri de idei si vorbe fara sens din care telespetatorii oricum nimic nu vor intelege. De multa vreme situatia e la fel, si omul nu a pierdut "sensul" de care vorbiti. Societatea exista si va continua sa existe in ciuda previziunilor dumneavoastra pseudo-apocaliptice!

- Schimbarea are loc in timp! Societatea e formata dintr-o multime de oameni diferiti, cu ganduri si convingeri diferite. In mod normal nu ar trebui sa reziste destramarii. Unui astfel de sistem entropic ii este foarte greu sa se mentina.

- Dar totusi, societatea rezista! Il intrerupse reporterul, sustinandu-si cu incapatanare punctul de vedre, parca incercand sa-l provoace pe amiral.

- Rezista datorita unor metode artificiale care creeaza omului o vaga impresie de securitate prin manipularea celor trei nevoi. Aceste "implanturi" artificiale ale societatii sunt guvernul, armata, legile, religia care din fericire "inca" mai functioneaza cat de cat... Guvernul ia deciziile, legile se impun, credinta iti da o oarecare motivatie de a trai, si astfel toti traim in obscuritate ascultand ceea ce ne dicteaza sistemul.

- Dar sistemul a functionat, dovada este progresul civilizatiei, care de la inceputul mileniului trei a avut o curba ascendenta exponentiala...

- Bine spus! Il intrerupse din nou Gordon. A functionat, dar acum e alt sistem. Pentru a scoate din inertie o intreaga civilizatie e nevoie de multa vreme, dar acum, nu mai exista granite si state individuale iar tehnologia ne ofera comunicatie instantanee. Ideile zboara foarte repede Will. Practic omenirea si-a creeat o supraconstiinta. Avem o matrice de convingeri interconectate, care permite intregii civilizatii sa realizeze lucruri de neinteles pana acum si astfel sa evolueze accelerat. Acum pamantul este asemeni unui creier enorm, ai carui neuroni sunt oamenii. Pentru funtcionarea eficienta a acestui sistem, e nevoie de o coordonare totala a gandurilor si ideilor individuale!

- Aha! Coordonare. Vreti acum sa spuneti ca toti oamenii ar trebui sa fie "conectati"? Aici doriti sa ajungeti?

Zambetul lui Will dadea de inteles ca e foarte multumit de raspunsul sau, cu care credea ca tocmai il incuiase pe interlocutorul sau ce domina discutia. Era shoul lui, la naiba! "Omul asta ataca guvernul cu prea mult tupeu. De fapt unde vrea sa ajunga? Ideile par inteligente si subtile cat sa nu fie intelese de majoritatea idiotilor, dar e suficient ca un imputit de consilier planetar sa fie suparat si toata carierea mea e data naibii. Trebuia de la inceput sa accepte "scenariul" dat, nu sa bata campii in emisiunea mea. La naiba cu amiralul asta!", gandi reporterul in sinea sa, in timp ce Gordon continua sa-si expuna pledoaria.

- "Conectarea" nu isi are rostul intr-o lume care se destrama.

Pana aici mi-a fost, gandi Will inghitind in sec.

- Ar fi tot un implant care ar prelungi agonia societatii. Nu aceasta este solutia. Ar fi tot o metoda artificiala de a intretine structura lumii, pe care usor o putem aseamana cu agonia unui muribund, care se agata cu disperare de viata! Precum si religiile de acum sunt o...

Gordon asta incepe sa cam bata campii, si cred ca e datoria mea sa-l aduc cu picioarele pe pamant - isi zise Will.

- Sunt incantat de asemenea raspunsuri. Nu ma asteptam sa vorbiti despre problema religiilor in asemenea mod, dar ca sa revenim la un domeniu mai comun dumneavostra... As dori sa va intreb ce ne puteti spune despre autoritatea militara a prezentului?

- Da! Ca sa nu facem o trecere atat de brusca, voi incerca sa fac o paralela, si prin asta sa imi sustin punctul de vedere anterior, raspunse Gordon cu tact refuzand sa cada in capcana intinsa de moderator. Autoritatea militara exista doar datorita amenintarii exterioare a altor state. Azi aceasta amenintare nu mai exista, de aceea structura armatei fost drastic redusa. Azi nu avem decat o simpla "militie", care nu ar putea face fata unei miscari de amploare. Deci altceva trebuie sa tina structura intreaga, in ciuda vointei universului in ciuda entropiei, care intodeauna ne duce intr-o singura directie - spre haos! Lucrurile tind sa se destrame, iar omenirea la fel. Sunteti constient ca securitatea unui stat se bazeaza pe propriile arme. Ei bine, in sistemul global actual, aceste "arme" sunt inexistente. Deocamdata stim ca suntem singuri in univers, si nu avem de cine sa ne temem. Poate de noi insine ar trebui sa ne temem mai mult...

- Dar aceasta armata exista, si ne asigura ca nu are rost sa ne temem de noi insine, deoarece ea are totul sub control. Societatea functioneaza normal, si nu sunt motive de temere...

- Nu-mi vorbiti mie despre control! I-o taie cu duritate amiralul Gordon, gest in urma caruia Will se micsora vizibil cascand ochii mai mari ca pana atunci si inghitind a doua oara in sec. Stiu mai bine ca dumneta ca armata Terrei e insuficienta. Iata niste calcule ipotetice: in cazul in care ca cele sase continente populate ar fi independente, forta militara pe tot globul ar creste de aproximativ noua ori, si asta doar intr-o limita medie a puterii

economice de a intretine o asemenea flota. De asemenea vorbiti despre dezvoltare - coeficientul de evolutie tehnologica nu arata decat o simpla ascendenta explicabila de altfel de continua crestere a populatiei Terrei, pe cand in cazul acestei presupuse independente continentale, ar exista concurenta, si tehnologia ar evolua mult mai rapid. Nu puteti compara concurenta unor civilizatii cu concurenta unor corporatii!

- Sunteti nebun!!! ingaima Will vizibil depasit de situatia in care "dementul" il aruncase. Vreti sa ne intoarcem in vremurile barbariei, sa fim aruncati iarasi in teama unui razboi perpetuu, un stres universal care va creea conflicte nesfarsite? Asa ceva e inadmisibil!

- In nici un caz nu doresc asta, raspunse Gordon calm. Ce vreau eu sa subliniez e faptul ca puterea militara de acum nu satisface nevoile unei populatii atat de mari, si mai ales in aceste timpuri pline de framantari. Rolul militar este pur ideatic. Armata actuala a Terrei nu reprezinta altceva decat simplul titlu de armata, cu steagurile si emblemele ei de parada, forta ei efectiva in caz de reala necesitate fiind practic zero. Totodata nu vreau ca cineva sa creada ca agreez optiunea independentei continentale. Solutia este religia! Daca omul nu mai poate fi tinut sub control de o armata, atunci trebuie controlat de un altfel de forta. Armata e o forta exterioara, iar credinta e o forta interioara. Individul e mai eficient manipulat din interior, decat din exterior. Este nevoie de o Religie Universala!

- Da, oarecum aveti dreptate, spuse Will putin mai linistit. Dar nu uitati ca se doreste asta de mult timp si ideea religiei comune persista din antichitate. Orice incercare in acest sens a esuat deplorabil. Schimbarea credintei unui om e cea mai grea sarcina, este ceva irealiazbil fara distrugerea spirituala a omului.

- Exact! Nimeni nu poate fi obligat cu forta sa isi schimbe modul de a gandi. Individul trebuie manipulat, trebuie sa i se dea impresia ca a ajuns singur la concluziile care de fapt i-au fost impuse din exterior.

Will se incrunta si gandi ca omul asta e mai nebun decat pare. Probabil uita ca in clipa asta vorbeste in fata a peste un miliard de indivizi, planuindu-le de fata cu ei propria indobitocire si manipulare?

- Pai nu vad multe posibilitati de realizare a acestei utopii. Va trebui sa asteptam, si poate viitorul va fi generos cu noi, dandu-ne constiinta globala a necesitatii unei schimbari in aceasta directie.

- Asta nu presupune sa stam cu mainile in san si sa ne lasam la mila unui viitor pe care noi ar trebui sa il creem! vorbi amiralul putin iritat de atitudinea reporterului ce folosea cuvinte mari pentru a exprima nimicul. Auzi gluma, sa asteptam sa se trezeasca "constiinta globala"! Constiinta globala este o forta latenta, care trebuie TREZITA!!!

- Trezita de cine? De un om?

- O personalitate nu poate decat sa accelereze sau sa franeze evolutia unei societati...

- Atunci ce alternativa ne-ati putea oferi?

Amiralul se gandea, iar Will, crezand ca acesta evita raspunsul completa putin ironic:

- Trebuie sa aveti o idee, sau o presupunere, din moment ce afirmati ca nu trebuie sa stam cu mainile in san. Mi se pare ca va contraziceti, din moment ce chiar dumneavoastra ati spus ca schimbarea e inevitabila, iar o persoana nu poate decat sa accelereze sau sa franeze procesul.

- Si asta inseamna ca nu e nimic de facut? reveni Gordon raspicat. Poate sa se accelereze procesul, iar daca cineva are posibilitatea asta, trebuie sa o faca, sacrificandu-se pentru binele omenirii.

- Dar de ce trebuie sa se sacrifice? Nu ii cere nimeni nimic, dacat sa intervina in caz ca are posibilitatea sa accelereze procesul de evolutie al societatii. De ce aduceti vorba de sacrificiu?

- Creatia adevarata si durabila intodeauna implica sacrificiul. Inca din cele mai vechi timpuri cunoscute de noi, oamenii au fost suficient de intelepti cat sa isi dea seama ca nici o schimbare majora a modului lor de viata, a soietatii lor, nu poate fi adusa fara sacrificiu. Lumea are tendinta sa stagneze in vechile idei, si nimeni nu se poate opune lumii fara sa riste. Cel ce a adus schimbarea a fost tot timpul un martir, s-a sacrificat pentru a accelerarea progresul unei lumi incapabile sa inteleaga prioritatile si adevarurile in timpul respectiv. Fara interventia lui, lumea ar fi gasit pana la urma drumul cel bun, dar asta ar fi presupus multi ani traiti in obscuritate. Un astfel de personaj, intodeauna a accelerat procesul, si niciodata nu a "adus" schimbarea instantaneu. A fost nevoie de mult timp, pentru ca lumea sa asimileze schimbarea. Eroul nostru, civilizatorul, nu poate spune ca si-a vazut visul implinit, deoarece lumea nu era pregatita sa ii accepte ideile, si exemplul lui a socat lumea in loc sa o aduca pe drumul bun, din ratacirea in care inota. Pretutindeni in istorie au existat persoane sau chiar grupuri razlete care, credeau ca intr-o buna zi omul va depasi constiinta normala a societatii trecand la un nivel superior de intelegere a lumii, dar depasirea ideologiei dominante constituia, in orice epoca un sacrilegiu! Cutezatorii acestia erau rastalmaciti, incriminati, izolati, proscrisi, anatemizati, condamnati, exilati, prigoniti, rastigniti, decapitati, trasi pe roata, arsi pe rug... Dar ideile lor, in masura in care colectivitatea le-a pastrat pentru posteritate, s-au acumulat ca un tezaur pentru generatia urmatoare. Acestea sunt metodele barbare prin care clasa conducatoare a incercat sa opreasca evolutia unei societati, si totusi, nu au reusit niciodata sa opreasca progresul...

- Probabil va dati seama, domnule amiral, ca si ideile dumneavoastra sunt undeva la limita de a soca universul! Pareti a fi cel ce vrea sa isi asume destinul de martir pentru a schimba ceva in lume.

- As fi dispus sa fac asta, si oricum cred ca e o datorie pe care individul trebuie sa si-o asume! Nu e de-ajuns sa spunem ce e bine si ce e rau, caci uneori conditiile ne cer sa luam o atitudine directa. Tu nu ai face-o daca ai avea posibilitatea sa te sacrifici pentru ceilalti?

Drept raspuns Will zambi fals.

- Dar ce as putea face eu impotriva curentului lumii? Ce ati putea face dumneavoastra? Cum ati putea, dumneavoastra sa stati impotriva a douazeci de miliarde de vointe?

- Nu e un lucru irealizabil!

- Pai eu nu vad cum...

Gordon tragea de timp. Crucisaorul Gomora plutea deasupra turnurilor megalopolisului linistit. Raspunsurile amiralului evitau ceva clar. Astepta de mult sa arunce o replica acelui reporter care acum vedea in el un dusman. Stia ca se va lovi de asemenea concepte si de asemenea oameni aruncandu-si ideile in arena lumii, si ii era teama ca oamenii care il privesc acum, vad in el un nebun... intocmai cum anticipase...

- Prin simplul fapt ca ideile mele socheaza, inseamna ca mi-am atins partial scopul. In primul rand ideile mele vor fi auzite si ascultate, si asta se va intampla doar din cauza starii actuale a lumii, care asteapta cu disperare marea schimbare. Lumea plange dupa eroi; mistificarea noilor religii ce se prolifereaza necontenit cauta cu disperare o urma de divinitate in orice, cauta exemple, dar pe un fundal sterp in actiuni de anvergura, nu se realizeaza decat un deplorabil exces de mistificare. Dovada ca am dreptate - este si acest penibil "cult al vedetelor", pe care il sustine televiziunea. In acest gol de glorie recenta a umanitatii, voi navaliti cu orice inlocuitor posibil, pentru a satisface nevoile oamenilor si a scoate un profit din aceasta disperare. In fond ce e cu showul asta? Nu ai reusit nici macar tu sa-mi spui de ce faci ceea ce faci. Will, tot ce stii si te intereseaza e profitul ce il poti obtine din afacerea asta! Lumea are nevoie de o trezire, caci prea mult doarme somnul uitarii. In acest gol din sufletele oamenilor, vorbele mele vor navali cu putere amplificata, ideile mele vor soca, vor mira, vor supara, vor infuria; oamenii ma vor acuza, ma vor condamna, dar acest soc va avea rezonanta candva in viitor, accelerand sosirea schimbarii mult dorite!

Will era bulversat. Ingitea in sec. Era depasit. Devenea tot mai nedumerit, si tot mai neputincios in fata vorbelor amiralului, care cu pasiune continua sa-si impuna punctul de vedere, alunecand imperceptibil spre panta fanatismului:

- Unificarea religiilor, crearea unei convingeri comune si formarea unei imagini noi asupra lumii, vietii si mortii, o imagine comuna pentru toti, o imagine in care polemica, ambiguitatea, si intrebarile fara raspuns nu isi vor mai gasi locul! Cand aceasta imagine a sensului va fi comuna, nu ne vom putea ingrijora niciodata de instabilitatea societatii Terrei, caci controlul exterior nu se compara cu un control ce vine din convingerile individului, din interiorul sau. Sufletul individului va fi supus unei religii universale prin care i se poate dicta orice!

Ochii generalului straluceau intr-un chip ciudat, si simpla lui privire avea darul de a-l infricosa mai mult p Will care inca incerca sa pastreze toate aparentele unei discutii nevinovate.

- Dar chiar daca lumea e constienta de aceasta nevoie, ce va face sa credeti ca va merge pe drumul acesta? Si mai ales, cu cat entuziasm vor

imbratisa ideea putinii oameni ce vor afla asta, cand vor vedea ca e vorba de o sclavie noua cu finalitati vechi? Ce va gandi omul cand controlul si ingradirea libertatii vor fi mai drastice decat au fost vreodata pana acum?

In studio incepeau sa apara primele semne de neliniste.

Crucisatorul inainta acum cu viteza marita deasupra orasului, si cativa soldati intara in incapere. Nu intervenisera cu nimic, dar erau acolo, in spatele holoregistratoarelor pentru a putea tine totul sub control in caz ca ceva urma sa mearga prost. Tehnicienii incepura sa dea semne de neliniste. Amiralul urmarea operatiunea cu coada ochiului, iar cand considera ca totul e-n regula, raspunse lui Will:

- In primul rand veti fi surprins sa aflati cat de multi afla chiar in aceasta clipa aceste idei, si le spun de pe acum sa isi pastreze mirarea pe mai tarziu, deoarece inca nu au vazut nimic!

- La ce va referiti? Ce vreti sa spuneti? Intreba Will nelinistit miscandu-se in scaun.

Gordon zambea. Timpul a sosit, zarurile au fost aruncate, si cale de intoarcere nu mai era.

- In clipa asta, controlam majoritatea televiziunilor cu audienta mare, iar emisiunea e urmarita in direct de toti oamenii Terrei. Ati devenit mai cunoscut decat ati sperat vreodata! Spuse amiralul distrat de figura reporterului care arata o eterna mirare si nedumerire.

- Glumiti..., zambi reporterul.

- Ba nu, deloc. Multi stiu si sunt convinsi de schimbarea necesara, pe care de altfel am amintit-o, si la fel sunt convinsi ca ea e inevitabila.

Cu o voce patetica si miscandu-si mainile intr-un gest larg, Gordon vorbi profetic:

- Iata, eu aduc SCHIMBAREA! In clipa asta aduc marea schimbare, asumandu-mi raspunderea si sacrificiul. Fac asta pentru binele omenirii. Totul e pregatit de mai bine de sase ani....

- Nu mai inteleg nimic..., se foii Will in scaun dar generalul continua sa vorbeasca ignorandu-l cu dsavarsire.

- In clipa asta, schimbarea intervine, eu fiind cel ce se sacrifica pentru a aduce lumii inevitabilul!

- Si care e inevitabilul? intreba reporterul bulversat de tot ceea ce se intampla.

- Razboiul! Conflictul! Schimbarea!

- Sunteti nebun....

Dar amiralul Gordon Lee nu il mai asculta. Arunca ordine prompte in interfata de comunicatie. Dupa cateva clipe de "coordonare" vorbi in fata inregistratoarelor holografice:

- ...in clipa asta, in spatele navei noastre se afla o flota de patruzeci de crucisatoare si ne indreaptam spre sediul guvernului planetar din megalopolisul continental European. Concomitent, pe celelalte continente se intampla acelasi lucru...

- Totul e o gluma..., isi spuse Will in soapta, dar generalul ii intuise gestul si se intoarse spre el tunand plin de revolta.

- Tu chiar nu ai invatat nimic? Nu ai inteles nimic? Esti ca si ceilalti! Toti ma veti condamna, toti ma veti acuza. Deja m-ai judecat, si m-ai condamnat. Esti asemeni lui Iuda tradatorul, si prin tradarea ta nu faci decat sa imi dai deptate... Inevitabil veti face din mine mantuitorul care va aduce noua religie. Acum ma urati, dar generatiile ce vor urma vor intelege sacrificiul nostru, si vor pretui exemplul pe care il dam acuma. Asta a fost inceputul oricarei mari religii, invataturile ei fiind prea greu asimilate in cotextul generatiei in care ea a aparut!

- Esti nebun! Tot ce realizezi e un razboi civil cum omenirea nu a mai vazut pana acum.

- Totul are un pret, si tine minte asta - progresul nu e facut din evolutie, ci din revolutie!

- Si chiar daca ai dreptate, de unde sti ca scopul va fi atins? Nu e nici o certitudine, tot ce iese de aici e anarhia... opreste-te! Opriti-va! tipa Will la amiralul Gordon Lee, care impasibil privea prin hubloul navei apusul soarelui. Nava amiral Gomora avansa spre centrul megalopolisului cu inca patruzeci de crucisatoare in spate, toate cu armele pregatite.

- Tu esti cel nebun si ignorant! Nu vezi ca lumea e in agonie? Oamenii incearca cu disperare sa amane inevitabilul, incearca instinctiv sa amane conflictul, prin aceste "implanturi" de sens in mintile lor. Milioane de secte si credinte prin care fiecare om crede cu disperare ca el are dreptate in aceasta lume! Grupuri mici de oameni ii isi creeaza propriile religii, convingerile lor se bat cap in cap, si cand ciocnirile devin prea violente, se face un nou compromis, o amputare! De ce crezi ca a fost creeat supecomputerul planetar? Nu ne este folositor decat pentru a monotoriza si a tine sub control o lume care se destrama. Facem prea multe compromisuri care in viitor vor trage greu in balanta destinului. Conflictul se contureaza de mult timp, si are ca motor aceste disensiuni in imaginea "sensului" lumii, in convingerile individuale, iar fiecare nou compromis e un nou butoi cu pulbere pus la temelia lumii, care astepta sa explodeze in orice clipa, declansand cel mai crud razboi ce a existat vreodata pe Terra. Doar razboiul poate elibera tensiunea adunata, si e mult mai bine sa pornim noi acest razboi inevitabil, decat sa ne porneasca el pe noi intr-o crima universala, gratuita si dezorganizata... Nu suntem atat de putini cei ce suntem constienti de asta, dupa cum vezi. Nu am fi ajuns pana aici daca eram doar cativa "nebuni"...

Difuzarea din studio a fost oprita, iar acum Gordon continua sa vorbeasca cu Will, lasand oamenii pamantului sa priveasca neputinciosi, falsa putere a guvernului pierind in valurile de plasma ce ieseau cu manie si ura din tunurile. Navele trageau in caladirile impunatoare, emblema

stapanirii de pana acum. Fumul si moartea se ridicau la cer, iar totul urma sa o ia razna...

- Dar in haos si anarhie, nu mai e nimic cu sens si logica, iar visul tau se va spulbera intr-un razboi etern, in crima pe care tu o pornesti fara sa o mai poti controla...

- Te inseli! Va fi haos, dar in acest haos, vor exista oameni care vor avea grija ca lucrurile sa mearga in directia buna.

Crucisatoarele inaintau si miliarde de oameni din intreaga lume vedeau imginea unei cladiri enorme ruinate, cladire ce de secole reprezenta ideea de ordine si control. Guvernele planetare din megalopolisurile celor sase continente suprapopulate, erau bombardate. Va urma haos, anarhie, iar in acest haos vor exista oameni care vor avea grija ca lucrurile sa mearga in directia cea buna, dinainte de noi hotarata. Oameni care prin suportul tehnologiei sunt conectati intr-o constiinta comuna. Ei vor readuce ordinea in anarhie, si totodata vor impune omenirii schimbarea si noul sistem de valori, care va fi mai stabil, va fi idealul mult asteptat, cel putin pana cand vantul schimbarii va sufla din nou pe Terra si un nou temerar va veni sa aduca oamenilor schimbarea.

La bordul crucisatorului amiral Gomora, amiralul Godon Lee isi privea cu mandrie opera, in timp ce langa el, consternat, Will Timbourne, realizatorul unei emisiuni penru todeauna terminate, tremura, vazand cum vechea lume si vechiile valori ard in focul tehnologic al plasmei. Amiralul se intoarse spre Will, si cand vazu in ce stare e acesta, ii zimbii si ii spuse:

- Acum se naste o noua era, iar tu tremuri si te porti ca un las? Gandeste-te de doua ori inainte sa regreti ce lasi in spate. Eu sunt acum criminalul, tradatorul, dar generatiile ce vor ruma ma vor numi "mantuitorul", voi fi declarat un sfant, poate chiar un zeu! Tu, vei fi unul din apostolii mei, un proroc al marii schimbari. Pe temeliile acestei lumi, se va naste o noua era, era noii religi universle care se va intinde dincolo de granitele galaxiei.

Gordon isi continua discursul patetic, in timp ce flota incepea faza a doua, "bombardamentul psihologic". O noua arma capabila sa interfereze cu undele cerebrale indemnand orice fiinta umana la haos si distrugere gratuita.

Anarhia va fi diversiunea si paravanul. In timp ce oamenii vor da frau liber instinctului, orbiti de dorinta distrugerii si setea de sange, un nou sistem revolutionat al religiilor si credintelor va fi instalat in constiintele lor. Amiralul calcula in gand durata primei etape - "daca totul va merge conform asteptarilor haosul va dura mai putin de doar opt luni, dupa care temeliile noii societati vor fi deja construite..."